

kun Smaating, der omhandles her, og kun Smaating, der ere Flertallet og Mindretallet imellem. Med Hensyn til Mindretallets almindelige Stilling til Flertallets Forslag skal jeg henholde mig til, hvad jeg bemærkede ved 2den Behandling, at vi i det hele taget have forsøgt at stille os saa imødekommende som muligt, for saa vidt vi kunde gøre det, uden at gøre Brud paa Principper. Vi tiltræde selvfølgelig alle de Forslag, der ere stillede af hele Udvalget. Med Hensyn til de Forslag, der kun ere stillede af et Flertal, skal jeg ikke gøre yderligere Bemærkninger angaaende Nr. 1, og hvad dertil hører. Som den ærede Ordfører (Nellemann) bemærkede, maa det anses for Konsekvenser af, hvad der vedtoges ved 2den Behandling, og det giver altsaa ikke Anledning til nærmere Omtale for mit Vedkommende. Jeg skal derfor gaa over til Ændringsforslag Nr. 25. Ogsaa dette er imidlertid at opfatte som en Konsekvens af Flertallets Forslag, der blev vedtaget ved 2den Behandling, angaaende Udvalgelse af Nævninger. Det er en Selvefølge, at Mindretallet ikke kan slutte sig hertil, da det ikke kan tiltræde det Princip, der laa til Grund for Flertallets Forslag ved 2den Behandling og blev vedtaget her i Salen — Der kommer dernæst et Par Ændringsforslag under Nr. 26, 55 og 56, hvortil hører Nr. 93 og 94. Ændringsforslaget Nr. 26 angaar Godtgørelsen til Nævninger og gaar ud paa at bestemme, at Nævningerne kun skulle have Godtgørelse, naar de rejse 3 Kilometer fra deres Hjem, medens Lovforslaget har Godtgørelse for 2 Kilometer. Ja, det er en Smagssag, hvad man her vil bestemme, og vi kunne for saa vidt ikke have noget principielt derimod, men vi synes lige saa godt, at man kan blive staaende ved Lovforslagets Bestemmelse, og at der ikke vindes videre ved at ændre den. — Ændringsforslagene under Nr. 55 og 56 indeholde dog noget mere Realitet. De gaa ud paa at forhøje den Godtgørelse, der foreslaas tillagt Vidner, og ville medføre, hvis de vedtages, at det bliver ikke saa lidt dyrere at føre Vidner, end det vilde være efter Lovforslaget. Mindretallet kan ikke skønne rettere, end at det har sine Betænkeligheder at gøre Vidneførsel dyrere, end Lovforslaget hjemler, og vi maa derfor fraraade Vedtagelsen af disse to Forslag og de dermed sammenhørende under Nr. 93 og 94. — Ændringsforslaget under Nr. 50 har den ærede Ordfører (Nellemann) omtalt, og jeg kan slutte mig til, hvad han sagde. — Der er saakun tilbage

for mig at omtale Ændringsforslag under Nr. 35, hvorved Flertallet foreslaar, at de Bestemmelser, der gælde om Statens Tilskud til Københavns Politi, skulle revideres ved særlig Lov inden denne Lovs Ikrafttræden. Som den ærede Ordfører meget rigtig bemærkede, er det meget muligt, at Mindretallet i og for sig vilde kunne komme Flertallet i Møde med Hensyn til Realiteten af dette Forslag, men vi have netop ikke ønsket at tage Standpunkt i Realiteten med Hensyn til dette Spørgsmaal paa dette Stadium af Sagen, fordi vi ikke skønne, at det er nødvendigt at træffe en Bestemmelse inden Lovens Ikrafttræden, og fordi det jo i ethvert Fald muligvis kan blive endnu en Sten om Halsen paa dette Reformforslag foruden de mange andre, der kunne tynges paa det i Forvejen. Vi skønne ikke, at det er nødvendigt at træffe en Bestemmelse allerede nu og at binde Lovgivningsmagten til at foretage en Revision inden Lovens Ikrafttræden, men om Realiteten skal jeg altsaa ikke udtale mig, Mindretallet har netop ikke ønsket at tage Standpunkt til Realiteten af Sagen. — Hermed tillader jeg mig altsaa at tilraade at stemme mod de Forslag, jeg her har omtalt.

P. G. C. Jensen: Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger angaaende Ændringsforslag Nr. 50, der, som ærede Medlemmer ville se, er stillet af et Mindretal. Den ærede Ordfører (Nellemann) har allerede kortelig omtalt dette Forslag. I sin Omtale ytrede han blandt andet, at han i og for sig ikke havde noget imod det, og han troede ogsaa, at adskillige andre ikke havde noget imod det, men han fandt det ikke betimeligt at komme frem dermed nu og troede ikke paa at kunne føre det igennem — det var vel omtrent hans Tankegang. Jeg vil i den Anledning sige, at jeg ønsker netop og udtrykkelig at drage dette Spørgsmaal frem til Afstemning, thi jeg ønsker at erfare, om det er muligt, at der endnu i det danske Landsting skulde herske en saadan Fordom og være Flertal for at bibeholde en saadan Fordom som den, der for nu henvend halvandet Hundrede Aar siden var godt Latin her i Landet, nemlig den Gang, da der levede saadanne Typer paa Sagførere som Prokurator Faldsmaal i „Gulddaasen“, og da Lovgivningsmagten gik ud fra, at en Sagfører kun var til for at ophidsede Folk til Processer og levede af sine Medmennesker paa den Maade, at han førte Processer for dem, tog det mest mulige derfor og som